

det første år. Andet år har B-linien en ugentlig time i faget.

Mål:

- 1) at lære eleverne fordelene ved en god personlig økonomi både for personen og for samfundet.
- 2) at indøve de grundlæggende bogføringsregler.
- 3) at opøve elevernes orden og omhu med skriftligt arbejde.

Undervisningsmaterialet er udarbejdet af læreren, idet nogle elever velvilligst har stillet deres regnskab til rådighed for ham.

Stoffet er ordnet således, at eleverne først får lært at føre på „hovedbogsark“, idet de kun fører „enkelt bogholderi“. Når kontobegrebet er solidt indarbejdet, begynder man at arbejde i „kolonnesystemet“. Når dette er lært, kommer man til det „dobbelte bogholderi“.

Sideløbende med posteringsøvelser drives øvelser i årsafslutning.

Ovennævnte indøves med børns regnskab. Det er ikke meningen at foregribe noget af handelsskolens pensum. Forskellen viser sig både i stoffets art og i, at man på handelskolen arbejder med fastlagte konti, medens man her arbejder med de konti, som stoffet selv indbyder til.

Samtidig med dette har læreren gennem foredrag og i samarbejde med sparekassen, der har vist film og holdt foredrag, søgt at give eleverne indblik i betydningen af den gode økonomi.

Når først grundlaget i faget er i orden, er stoffet indbydende til selvvirksomhed, hvorfor den individuelle undervisningsform benyttes.

Punkterne 1 og 3 vil kunne nås af alle elever, medens de tungeste vil have vanskeligheder ved punkt 2.“

4. Regning, 4.—7. klasse.

Efter en redegørelse for den stoffordeling til henholdsvis de dygtigste og de svageste i klasserne, som har været nødvendiggjort, da de bestående systemer ikke dækker hele arbejdsområdet tilstrækkeligt udover 4. og 5. klasse samt elevdeling i hold, fortsættes der:

„Man skulle (herved) opnå:

- 1) at eleverne arbejder med det stof, de kan magte,
- 2) at de flinke elever bliver stillet overfor krav, der passer til deres evner,
- 3) at der ikke foretages en deling (mellem eksamensskolen og den eksamensfri skole) på et ganske bestemt tidspunkt på grundlag af en enkelt prøve, men at eleverne gennem to år viser, hvor de hører hjemme.

En time foregår normalt på følgende måde:

Ved timens begyndelse starter det ene hold med skriftlig regning, medens det andet hold arbejder med hovedregning. Henimod midten af timen kontrolleres begge holds hjemmearbejde af læreren, og resten af timen bytter holdene om. Er tre hold nødvendige, regnes hovedregning med to hold på een gang. — Det flinke hold vil på den måde temmelig hurtigt komme igennem det obligatoriske pensum, og det vil være muligt, samtidig med at de tunge hold arbejder med det obligatoriske pensum, at lade det flinke hold arbejde videre med det videregående pensum. I 7. klasserne giver denne form ikke tilstrækkelige resultater, idet den ene time skal bruges til matematik. Da indlæringen af det obligatoriske stof tager en væsentlig del af de resterende 4 timer, vil det her være nødvendigt, at det videregående stof indlæres af eleverne selv. Læreren har da søgt at udarbejde selvinstruerende og selvkontrollerende materiale, der skulle muliggøre en individuel indlæring af det videregående stof.

Der vil i enhver 6.—7. klasse være elever, der ikke kan magte det beskedne pensum, der forlanges i disse klasser. Det synes dog at være et færre antal her på skolen, idet eleverne i højere grad end almindeligt er præget af viljen til at tage fat; men der er elever, hvor de hæderligste anstrengelser fra lærerens og elevens side kun efterlader to udmattede mennesker. I almindelighed kan siges, at eleverne synes at nå stoffet, og de flinke elever tager fat på deres opgaver med en iver, der virkelig er prisværdig“.

5. Metalarbejde.

Eleverne får undervisning på et metalværksted. Denne undervisning ledes af fa-